

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

15 Respondens autem Iesus, dixit ei, Sine modò. Sic enim decet nos implere omnem iustitiam. Tunc dimisit eum.
 16 Baptizatus autem Iesus, confestim ascendit de aqua, & ecce aperti sunt ei cæli: & vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam, & venientem super se.
 17 Et ecce vox de cælis dicens, Hic est filius meus dilectus in quo mihi complacui.

C A P. IIIII.

1 Tunc Iesus ductus est in desertum à Spiritu, ut tentaretur à diabolo.
 2 Et cum ieiunasset quadraginta diebus & quadraginta noctibus, postea esuriit.
 3 Et accedens tentator, dixit ei, Si Filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant.
 4 Qui respondens dixit, Scriptum est, Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.
 5 Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem, & statuit eum super pinnaculum templi, & dixit ei.
 6 Si filius Dei es, mitte te deorsum. Scriptum est enim, Quia Angelis suis mandavit de te, & in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

enim sic modò sine illi & ait respondit Iesus autè ipse
 הו דינ ישוע ענה ואמר לה שבוק השמא הכנא ניר
 baptizatus eum omisit eum & tunc iustitiam omnem ut implerem nos decet
 יאנא לן דנמלא כלא כאנותא והדין שבקהו כר עמר
 & vidit cæli ei & aperti sunt aqua ex ascendit statim Iesus autem
 דינ ישוע מחדא סלק מן מיא: ואתפתח לה שמיא והוא
 & ecce super eum & veniit eolubâ sicut descendentem Dei spiritum
 וראה דאלהא דנתתא איך יונא ואתת עלוהו: והוא
 cõplacui mihi in quo dilectus filius meus hic est que dicebat cælis de
 קלא מן שמיא דאמר הנוברי הביבא דבה אצטביתו

4 caput quadragesimæ & oblatio ieiunij introitus in sabbatho vnius
 דחד בשבא דמעלי צומא וקורבא דארבעין וקפלאון ד
 in desertum sancto spiritu à ductus est Iesus tunc
 הידין ישוע אתדבר מן רוחא דקודשא למדברא
 & quadraginta diebus quadraginta & ieiunavit crimiatore à ut tentaretur
 דנתנסא מן אבלקראצא: ועם ארבעין אימטין וארבעין
 si ei & dixit qui tentat ille & accedens esuriit verò postea noctibus
 לילון אחרית דינ כפון: וקרב הו דמנסא ואמר לה אן
 ille panis fiant lapides ut isti dic Dei es filius
 ברה אנת דאלהא אמר דהלין כאפא נהוין לחמא: והו
 vivit solo in pane quodd non scriptum est & ait respondit autè
 דינ ענא ואמר כתיב דלא הוא בלחמא בלהור השמא
 Dei ore de quod procedit verbo in omni sed hominis filius
 ברנשא אלא בכל מלא דנפקא מן פומה דאלהא:
 super & statuit eum sanctam in civitatem accusator ille assumpsit eum tunc
 הידין דברה אבלקראצא למדינת קודשא ואקימה על
 Dei es filius si illi & ait templi pinnaculum
 כנפא דהיכלא ואמר לה: אן ברה אנת דאלהא
 de te mandabit quia angelis suis enim scriptum est deorsum te mitte
 שרי נפשך לתחר כתיב ניר דלמלאבוהי נפקר עליך
 pedè tuum ad lapidem offendas ne tollent te manibus suis & in
 ועל אידהוין נשקלונך דלא תתקל בכאפא דגלך:

15 Διακριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, ἀφες δὲ ἡ ἐξω γὰρ πρὸς ἐπὶ ἐστὶν ἡμῖν πλῆθος πάντων δυνάμεων ἡμῶν, πότε ἀφήσονται αὐτὸν. 16 καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς, αὐτὸς ἐβύβητο ἐκ τοῦ ὕδατος, καὶ ἰδοὺ ἀνεῳχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ καταβαίνον ὡσεὶ περιστερᾶν, καὶ ἐπιπέμπον ἐπ' αὐτόν. 17 καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσα, ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Kiφ. Δ.

1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἑρήμον ἵνα τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἐπιπέμπῃ αὐτόν. 2 Ἐπειδὴ αὐτὸς ἠμείνας πέντε ἡμέρας, καὶ ἰούλας πέντε ἡμέρας, ὕστερον ἐπείνασε. 3 Ἐπειδὴ αὐτὸς πειρασθεὶς ἔπειτα, εἶπε, εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπέ ἡμῖν οὐρανοὶ ἵνα εἰς ἡμῶν ἵκησιν ἄβυθον. 4 Ὁ δὲ διακριθεὶς εἶπε γὰρ πρὸς αὐτόν, ἐπὶ ὅτι μὴ ἔστι (ἡσ) ἐπιπειρασθεὶς ὁ θεὸς πειρᾶσαι σὺν πειρασμοῖς διασώματος θεοῦ. 5 πῶς πειρασθεὶς αὐτὸς ὁ θεός ἐστι εἰς ἅ ἀγγέλοι, καὶ ἡ ἑρμιον αὐτῶν ὅτι πειρασθεὶς ἔσται ἡσ, καὶ λέγει αὐτῷ. 6 εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σάκος σου καὶ γράσει, ὅτι εἰς ἀγγέλοις αὐτῶν ὁ θεὸς σου, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἀγγέλοις σου, καὶ πῶς πειρασθεὶς ἔσται ἡσ, καὶ πῶς σου.

Ait illi

Deum tuū Dominū tentabis non scriptū est rursum Iesus illi ait
 אמר לה ישוע טוב כתיב דלא תנסא למריא אלהיך
 & ostēdit ei excelsus q. valdē erat in montē accusator assumpit eū rursum
 טוב דברה אכלקרצא לטורא דטב רם וחוויה
 illi & ait. & gloriā corū mundi regna omnia
 בלהין מלכותא דעלמא ושובהין ואמר להי:

tunc me adoraueris cadens si dabo tibi omnia hæc
 הלון כלהין לך אתל אן תפל תסגוד לי
 Desi tuū quōd Dominū enim scriptū est inimice tibi vade Iesus ei dixit
 אמר לה ישוע זל לך סטנא כתיב נור דלמריא אלהך
 reliquit eū tunc seruius soli & ei adorabis
 תסגוד ולה בלחודוהי תפלוהי:

ei & ministrabant accesserunt angeli & ecce accusator
 ומהן מלאכא קרבו ומשמין הוו לה
 epiphaniam post in sabbatho vnus
 דהך בשבטא דבתר דנהא:

sibi secessit traditus esset q. Iohānes Iesus autē audisset eum
 כד שמע דין ישוע ריוחנן אשתלם שני לה
 in Caphernaū habitauit & venit Nazareth & reliquit in Galileam
 לגלילא: ושבקה לנצרת ואתא עמר בכפרנחום
 ut impleretur & Nephtholim Zabulon in finibus maris litus ad
 על יד ימא בתחומה דובולון ורנפתלי:

terra qui ait ppheta Isaiæ p manū qd dicitū est id
 מדם דאתאמר כיד אשעינא נבניא דאמר: ארעא
 Jordanē trans maris via Nephtholim terra Zabulon
 דובולון ארעא דנפתלו אורחא דימא עכווהי דיוורדן
 magnam lucem in tenebris q. fidebat populus gentium Galilæa
 גלילא דעממא: עמא דיתב בחשוכא נוהרא רבנא
 lux mortis & in vmbra in regione q. habitabat & iis vidit
 הוא ואילין דיתבין באתרא ובטללא דמותא נוהרא

& dicere prædicare Iesus cepit exinde eis orta est
 דנה להון: מן הירון שרי ישוע למכרוו ולמאמר
 ambularet & cum celorum regnum enim sibi appropinquat respicite
 תוכו קרבת לה ניר מלכותא דשמא: וכד מהלך

7 Ait illi Iesus, Rursum scriptum est, Non tentabis Dominum Deum tuum.

8 Iterum assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde, & ostendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorum, & dixit ei,

9 Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraueris me.

10 Tunc dicit ei Iesus, Vade Satana: scriptum est enim, Dominum Deum tuū adorabis, & illi soli seruius.

11 Tunc reliquit eum diabolus: & ecce angeli accesserunt, & ministrabant ei.

12 Cum autem audisset Iesus quōd Ioannes traditus esset, secessit in Galileam.

13 Et relicta ciuitate Nazareth, venit & habitauit in ciuitate Capharnaum maritima, in finibus Zabulon & Nephtholim.

14 Ut adimpleretur quōd dictum est per Isaiam Prophetam,

15 Terra Zabulon & terra Nephtholim, via maris trans Iordanem Galilææ Gentium.

16 Populus qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam: & sedentibus in regione, & vmbra mortis, lux orta est eis.

17 Exinde cepit Iesus prædicare, & dicere, Pœnitentiā agite: appropinquauit enim regnum cælorum.

18 Ambulans autem Iesus

7 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, πάλιν γέγραπται, ὅτι οὐκ ἐπιτρέψεις κείσθαι τὸν θεόν σου. 8 πάλιν αὐτὸν ἔλαβεν αὐτὸν εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ ἐδείκνυσεν αὐτῷ πᾶσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν. 9 καὶ λέγων αὐτῷ, 9 ἄκουε πάντα σοὶ δώσω, ἐὰν προσκυνήσῃς μοι. 10 τότε λέγων αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὑπάγε ὀπίσω μου σατανα. γέγραπται, ὁ θεός σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. 11 τότε ἀφῆκε αὐτὸν ὁ διάβολος, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσεσθλήθησαν αὐτῷ. 12 αὐτοῦ σαι δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Ἰωάννης παρεδίδηται γαλιλαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 13 καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἐλθὼν κατέσκησεν εἰς καφαρναῦμ, τὴν ἐπιδαλασσίαν, ἐν ὁρίωνι ζαβουλὼν καὶ νεφθαλίμ. 14 ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν τοῦ προφήτου λέγοντος, 15 γῆ ζαβουλὼν καὶ γῆ νεφθαλίμ ὁδὸν θαλάσσης, πρὸς τὴν ἰερδάνην, Γαλιλαία τῆς ἐσθλῆς. 16 ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκοτίαι, εἶδε φῶς μέγα, καὶ τὴς καθήμενοις ἐν ἑσπέρῃ καὶ σκιά θανάτου, φῶς ἀνέστικεν αὐτοῖς. 17 ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγων, μετάνοετε ἡγῆ, καὶ εἰς τὸν βασιλείαν τοῦ ἐσθλῶν. 18 περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς

b

iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem qui vocatur Petrus, & Andream fratrem eius, mittentes rete in mare (erant enim piscatores) & ait illis.

19 Venite post me: & facia vos fieri piscatores hominum.

20 Ac illi continuo relictiis retibus secuti sunt eum.

21 Et procedens inde, vidit alios duos fratres, Iacobum Zebedæi & Ioannem fratrem eius in navi cum Zebedæo patre eorum, resicientes retia sua: & vocavit eos.

22 Illi autem statim relictiis retibus & patre, secuti sunt eum.

23 Et circuibat Iesus totam Galilæam, docens in synagogis eorum, & prædicans Evangelium regni: & sanans omnem languorem & omnem infirmitatem in populo.

24 Et abiit opinio eius in totam Syriam, & obtulerunt ei omnes malè habentes, variis languoribus & tormentis comprehesos, & qui demonia habebant, & lunaticos & paralyticos: & curavit eos.

25 Et secute sunt eum turbae multæ de Galilæa, & Decapoli, & de Ierosolymis, & de Iudæa, & de trans-iordanem.

qui vocatur Simonē fratres duos vidit Galilææ maris litus ad על יד יםא דגלילא הוא תרין אחין שמעון דאתקרי

erant in mare retia q mittebat fratre ei? & Andream Petrus כאפא ואנדראום אחוהי דרמין מעידתא בימא איתיהון

& faciā vos post me venite Iesus illis & ait piscatores enim הוו גיר צירא: 19 ואמר להון ישוע תו בתרי ואעברכון

reliquerūt cōtinuō autem illi hominum piscatores velūt דתהון צירא דבנישנא: 20 הנון דין מחדא שבקו

alios vidit inde trāsiret & cum post eum & ierūt retia sua מצידתהון ואולו בתרה: 21 וכד עבר מז תמן חזא אחרנא

Zebedæo cū in navi fratre ei? & Ioannē Zebedæi filiū Iacobū duos fratres אחא תרין יעקוב בר זכרי ויוחנן אחוהי כאלפא עם זכרי

illi Iesus eos & vocavit retia sua resicientes patre eorū אבוהון דמתקנין מצידתהון וקרנא אנון ישוע: 22 הנון

post eū & ierūt & patrē suū nauiculam reliquerūt statim autē דין מחדא שבקו לאלפא ולאבוהון ואולו בתרה:

& docebat Galilæam vniuersam Iesus & circuibat ומתכרך הוה ישוע בכלרה גלילא ומלף הוא

omne & sanabat regni euangelium & prædicabat in synagogis eorū. בכנושתהון ומברו כברתא דמלכותא ומאכא כל

Syria in tota fama ei? & audita est in populo & infirmitatē languorē כאב וכורהן בעמא: 24 ואשתמע טבה בכלה סוריא

infirmitatibus afficiēbātur qui malè malè illos omnes ei & obtulerūt וקרבו לה כלהון אילין דביש ביש עבירין בכורהנא

agrorum & filii & demoniacos tormētis q premebātur & eos variis משהלפא ואילין דאליצין בתשניקא ודיונא ודבר אנרא

Galilæa de multæ turbæ post eū & ibant eos & sanavit & paralyticos ומשריא ואסי אנון: 25 ואולו בתרה כנשא סניא מן גלילא

ultra & de Iudæa & de Ierosolymis & de vrbibus decem & de ומן עסרת מדינתא ומן אורשלאס ומן יהוד ומן עברא

Iordanem דירודנן:

καὶ πάλιν ἐβλάστησεν τῆς Γαλιλαίας, εἶδεν δύο ἀδελφοί, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βαλλόντας ἀμφίβληστον εἰς τὴν θάλασσαν ἵσταν ἰσθμῶντες. 19 Ἐ λέγει αὐτοῖς, δεῦτε ὀπίσω μοι, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. 20 οἱ δὲ ἀπέβησαν ἀφ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἀπέβησαν αὐτῶν. 21 Ἐ προσέειπεν αὐτοῖς, εἶδε ἄλλοις δύο ἀδελφοί, Ἰακώβον τὸν τῷ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταπέτρωνται ἐκ δίπλων αὐτῶν, καὶ ἀλάσσαν αὐτοῖς. 22 οἱ δὲ ἀπέβησαν ἀφ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῶν. 23 Ἐ περιήγαγε ὁ κύριος τὴν Γαλιλαίαν ὅλην, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πάσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ. 24 Ἐ ἀπῆλθεν ἡ ἀσπὶς αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν, καὶ περιήγαγε καὶ αὐτῶν πάντα τοῖς κακοῖς ἔχουσιν, καὶ τοῖς ἀσθενεῖσι, καὶ βασιλοῖς σωματικῶν, καὶ δαίμονιζομένοις, καὶ σελισιαζομένοις, καὶ ὀφθαλμοκτικοῖς, καὶ ἔτι ἕτεροις αὐτοῖς. 25 Ἐ ἠκολούθησαν αὐτῶν ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλειος, καὶ Ἰερουσαλήμων, καὶ Ἰουδαίας, καὶ τῆρας τῆς Ἰορδάνου.